

Societatea Națională de Medicina Familiei (SNMF)

Str. Ionel Perlea 10, sector 1, București

Fax +40213154656, office@snmf.ro

www.snmf.ro

Anexa 2

Preluarea praxisului este reglementată în *Legea 95/2006 art. 60 alin i, si art. 69 alin. 3* precum și a *Ordinului Nr. 1322 din 2 noiembrie 2006 privind aprobarea normelor de stabilire a criteriilor și metodologiei de preluare a activității unui praxis existent* emis de Ministerul Sănătății.

Rolul acestor norme este de a normaliza situația unui cabinet de medicină de familie (instituție privată) și de a armoniza legislația română cu cea europeană privind noțiunea de praxis. Menționăm clar că nu se vinde nici o listă de pacienți, pacientul având dreptul de a pleca imediat de pe lista noului medic la orice medic dorește. Rolul acestei măsuri e de a asigura o tranziție lină de la un medic care pleacă din sistem, la unul care intră în sistem prin evitarea dezagregării listei de pacienți, de a evita colapsul financiar al medicului care intră, prin necesitatea de a reînscris toți pacienții, fiind asigurată continuitatea asistenței medicale. Transferul de praxis este supravegheat de comisiile mixte menționate la anexa 1, existente de la apariția legii asigurărilor.

În toate țările civilizate noțiunea de praxis este una dintre cele mai vechi și mai importante pentru orice medic, reprezintă atât o noțiune materială (cabinet, dotări – patrimoniul de afecțiune profesională) cât și una imaterială dar nu mai puțin importantă (cea legată de prestigiul profesional concretizată prin capitalul de încredere oferit de pacientură). Este o consecință directă a profesiei liberale, la fel ca la avocați, notari și alte profesii liberale.

Este suficient să consultăm anunțurile de mică publicitate din Franța, Anglia, Germania, Italia, Austria pentru a constata existența anunțurilor de vânzare a praxisurilor. Acum CNAS încearcă o "naționalizare" forțată a unui bun privat sub pretextul unui așa zis „monopol” și a tranzacționării "unei liste de pacienți". Credem cu tărie că anul 1948, anul naționalizării forțate, a rămas definitiv în trecutul României și că nici o instituție modernă, europeană, nu își poate permite să ignore un drept fundamental – dreptul la proprietate, indiferent de forma ei.